





## ସ୍ଵର୍ଗଠାରୁ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ ଏହି ସବୁ

ଦେଶବିଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା, ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଟେଲରେ ରହିବା ଲାଗି ସମସ୍ତକ ମନରେ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ । ଆଜି ଆପଣଙ୍କୁ ଏପରି କିଛି ହୋଟେଲ ବିଷୟରେ କହିବୁ ଯାହା କୌଣସି ସ୍ଵର୍ଗଠାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ଦେଖିଲା ପରେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଇଚ୍ଛା ହେବ ।

## ବିଲାସପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଟେଲ



- ◆ ଏହା ହେଉଛି ମାଲଦୀବର ରେଗାଲି ଆଇସଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା କେନରା ହୋଟେଲ । ଏହା ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ରହିଛି । ଏହା ଏଭଳି କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଯେ, ହୋଟେଲ ଭିତରୁ ଚାରିପାଖକୁ ଦେଖିଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରର ସୁନ୍ଦର ମାଛ ଦେଖାଯିବ ।
- ◆ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ସ୍ଵିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଇଷ୍ଟର ଡ୍ରିଫ୍ ହୋଟେଲ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର । ଏହା ଏପରି ତିଆରି ହୋଇଛି ଯେ, ସେଠାକୁ ଗଲେ ଆପଣ ଏକ ନୂଆ ଏବଂ ଅଲଗା ଦୁନିଆରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରି ଅନୁଭବ କରିବେ ।
- ◆ ଫ୍ରାନ୍ସର ଏଗ୍ରୋପ୍ ରିକ୍ସ ହୋଟେଲ ପ୍ରକୃତିର କୋଳରେ ତିଆରି ହୋଇଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ହୋଟେଲର ଚାରିପାଖରେ ବରଫ ଜାଳି ହୋଇ ରହିଛି । ପ୍ରକୃତିର ଏହି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଆପଣ ବି ଭାବିବେ ସତରେ କ'ଣ ଏପରି ଜାଣା ରହିଛି ।
- ◆ ଏହା ହେଉଛି ଇଟାଲିର ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଡ ଗ୍ରୋଟା ହୋଟେଲ । ଏହା ପାହାଡ଼ରେ ଥିବା ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଏହି ହୋଟେଲ ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ଜାଗାକୁ ଆପଣ ଗଲେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା ପରି ଅନୁଭବ କରିବେ ।
- ◆ ଆଇସଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଇୟାବି କରାବିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଏହି ହୋଟେଲ ଗ୍ରୋଟା ହୋଟେଲ ଭଳି ଗୁମ୍ଫାରେ ରହିଛି । ଗ୍ରୋଟା ହୋଟେଲ ଏବଂ ଏହି ହୋଟେଲ ଭିତରେ କେବଳ ଏହି ଫରକ ଯେ, ଏହା ସମୁଦ୍ର ତଟରେ ରହିଛି ।
- ◆ ଜର୍ମାନିର ପିରାଟି ହୋଇଥିବା ଏହି ହୋଟେଲ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ।



ଏହି ହୋଟେଲର ନାମ ପଞ୍ଚୋରନ ରିଟ୍ରିଟ୍ ରିସୋର୍ଟ । ଏହା ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ଏକ ଦ୍ଵୀପରେ ରହିଛି ।  
 ◆ ଫିଲିପ୍ପିନ୍ସରେ ଥିବା ଏହି ହୋଟେଲ ? ନାମ ଭିଲ୍ମା ଏସ୍କୋଡେରୋ ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଡ । ଏହିଠାରେ ଥିବା ଝରଣା ପୁରାପୁରି ଅସଲି । ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ସବୁ ସୁବିଧା ରହିଛି ।

## ଆଇରନ୍ କିମ୍ବା ପ୍ରୋଟିନ୍ ପୁତୁଳ ଖାଦ୍ୟ ସବୁ ପିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ତା': ଉପୁଜିପାରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା

ପ୍ରାୟତଃ ଲୋକେ ନିଜ ଦିନର ଆରମ୍ଭ ତା' କିମ୍ବା କପେ କଫିରୁ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ସତେଜ ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । କିଛି ଲୋକ ତା' ସହିତ ଅନେକ ଜିନିଷ ଖାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିଛି ଜିନିଷ ଏମିତି ରହିଛି, ଯାହାକୁ ତା' ସହିତ ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ତାହାର କୁ-ପ୍ରଭାବ ଶରୀର ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆଜି ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବୁ, ତା' ସହିତ କେଉଁ ଜିନିଷ ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀରକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚିଥାଏ ।



ଯଦି ଆପଣ ସକାଳ ସମୟରେ ତା' ପିଇଛନ୍ତି । ତେବେ ତା' ସହିତ ଆଇରନ୍ ପୁତୁଳ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତା'ରେ ଚେନିନ୍ ରହିଥାଏ, ଯାହାକି ଆଇରନ୍ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବା ଭଲ ନୁହେଁ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଶରୀରରେ ଆଇରନ୍ ମାତ୍ରା କମ୍ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଆଇରନ୍ ପୁତୁଳ ଖାଦ୍ୟ ଶରୀର ପାଇଁ ଭଲ । କିନ୍ତୁ କେବେ ହେଲେ ଏହାକୁ ତା' ସହିତ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏପରି କଲେ ରକ୍ତହୀନତା ସହ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଇପାରେ । ତା' ସହିତ ଅଣ୍ଡା, ପନିର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରୋଟିନ୍ ପୁତୁଳ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତା'ରେ ଥିବା ଚେନିନ୍ ପ୍ରୋଟିନ୍ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ନୁହେଁ । ଯାହାକି ଶରୀରକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ ।

ତା'ର ସେବନ କରୁଥିଲେ ତା' ସହ ସବୁଜ ପରିବା ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ବ୍ରୋକଲି, ପୋଇ, ମୂଳା ଭତ୍ୟାଦି ପରିବାରେ ଭରପୂର ମାତ୍ରରେ ଆଇରନ୍ ରହିଥାଏ । ଯାହାଦ୍ଵାରା ତା' ସହିତ ଏହାକୁ ସେବନ କଲେ ଶରୀରରେ ରକ୍ତହୀନତା, ପାଚନ ସମସ୍ୟା, ଯେତେବେଳେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେବା ଭଳି ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଯାଇଥାଏ ।

## ଖରାରେ ବୁଲି ଚ୍ୟାନ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ମୁହଁରେ ଲଗାନ୍ତୁ ଆଲୋବେରା: ପୁଣି ଥରେ ଚମକିଯିବ ତୁଚା

ଆମେ ନିଜର ତୁଚା ଓ କେଶକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଏପରି କିଛି ପ୍ରାକୃତିକ ଜିନିଷ ଅଛି, ଯାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆମେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇପାରିବା । ଆଲୋବେରାକୁ ଆପଣ ଯଦି ଯାତୁକରା ଉଦ୍ଭିଦ ବୋଲି କହିବେ ତାହାଲେ ବି ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

କାହିଁକି ନା, ଏହି ଗୋଟାଏ ଜିନିଷ ଅନେକ କାମରେ ଆସିଥାଏ । ଆଲୋବେରାକୁ ଆପଣ ତୁଚା, କେଶ ସହ ଶରୀରରେ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଷିଆ ସ୍ଥାନରେ ବି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ । ଛୋଟ ଧରଣର ଖର୍ଷିଆ କିମ୍ବା ପୋଡ଼ା ସ୍ଥାନରେ ଆଲୋବେରା ଲଗାଇ ଉପଶମ ପାଇହେବ । ଯଦି ଆପଣ ଗୋଟାଏ ଗଛକୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସୁନିଧା ପାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ଆଲୋବେରା ନିଜ ଘର ବାଡ଼ରେ କିମ୍ବା ବାଡ଼ିରେ ନିଶ୍ଚୟ ଲଗାନ୍ତୁ ।



ତିକ୍ତା କରୁଛି ନାହିଁ, ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଘରେ ଆଲୋବେରା ଗଛ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ ତେବେ ବଜାରରୁ ମିଳୁଥିବା ଆଲୋବେରା ଜେଲ୍ କିଣି ଆଣିପାରିବେ । ଆଲୋବେରାକୁ ଆପଣ ଲୁସ୍ କରି ପିଇପାରିବେ । ଏହାକୁ ପିଇବା ଦ୍ଵାରା ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆର୍ତ୍ତତା ଠିକ୍ ଭାବେ ବଜାୟ ରହିବ ସହ କୋଷ୍ଠକାଠିନ୍ୟ ଓ ଯେତେ ଜନିତ ଅନେକ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇଯିବ । ଆଲୋବେରା କେଲରେ ପାଚି କୁଳି କରନ୍ତୁ । ଏହା ମାଉଥ୍ ଓ ଡାଏରୀ କାମ ଦେବ ।

ଖରାରେ ବୁଲି ତୁଚା ଚ୍ୟାନ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ମୁହଁରେ ଦୈନିକ ଆଲୋବେରା ଘସନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ କିଛି ଦିନ ଭିତରେ ମୁହଁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦିଶିବ । ପ୍ରେକ୍ଟିକି କିମ୍ବା ଡ୍ରାକ୍ଟିଫ୍ ପରେ ଆଲୋବେରାକୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ତୁଚା ଆଉ ଜଳିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କେଶ ମୂଳରେ ଲଗାଇଲେ କେଶ ସରଳ ହେବା ସହ ଝଡ଼ିବା ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ମେକ୍‌ଅପ୍ ଛଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଆଲୋବେରା ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ।

## ଚିକ୍କୁଡ଼ି ତାଲମା

**ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଣାଳୀ:**  
 ଚିକ୍କୁଡ଼ିରୁ ଚୋପା ଛଡ଼ାଇ ଭଲ ଭାବେ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହା ପରେ ଏଥିରେ ଲୁଣ ଓ ହଳଦୀ ଦେଇ ଗୋଳେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାକୁ କିଛି ସମୟ ସେମିଟି ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ତା' ଭିତରେ ତାଲମା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବା କାଟି ଦିଅନ୍ତୁ । ପରିବା କଟା ସରିବା ପରେ ଚିକ୍କୁଡ଼ିକୁ କଡ଼େଇରେ ଭାଜି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏ କାମ ସରିବା ପରେ ପ୍ରେସର କୁକରରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ ପାଣି ଦେଇ ସେଥିରେ ତାଲି, କଟା ଫୁଲ କୋବି, ବୋଇତି କଖାରୁ, ଆଳୁ, ଚମାଚୋ, କଞ୍ଚା କଦଳୀ, ଲୁଣ ଓ ହଳଦୀ ଦେଇ ଗନ୍ଧାସ୍ ରୁଲିରେ ବସାନ୍ତୁ । ତିନୋଟି ସିଟି ମାରିଲେ ଗନ୍ଧାସ୍ ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏବେ ପିଆଜ, ଅଦା, ରସୁଣ, ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା, ତାଲଚିନି ଆଉ ଅଳେଇଚକୁ ବାଟି ପେଷ୍ଟ ବନାନ୍ତୁ ।



ଏହା ପରେ କଡ଼େଇକୁ ରୁଲିରେ ବସାନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ତେଲ ପକାନ୍ତୁ । ତେଲ ଗରମ ହୋଇ ଆସିଲେ ତେଲ ପତ୍ର ଓ ଫୁଟଣ ପକାନ୍ତୁ । ଏହା ପରେ ମସଲା ପେଷ୍ଟ ପକାଇ କଷନ୍ତୁ । ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଏଥିରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କରି କଟାଯାଇଥିବା ଚମାଚୋ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ପକାନ୍ତୁ । ଅଳ୍ପ କଷି ସାରିଲା ପରେ ଭଜା ଚିକ୍କୁଡ଼ିକୁ ସେଥିରେ ପକାନ୍ତୁ ଓ ଦୁଇରୁ ତିନି ମିନିଟ୍ କଷନ୍ତୁ । ପରେ କୁକରରେ ଥିବା ତାଲି ଓ ପରିବା ସିଝାକୁ କଡ଼େଇ ପକାଇ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପୁଟାନ୍ତୁ । ଶେଷରେ ଧନିଆ ପତ୍ର ଓ ଜିରା-ଲଙ୍କା ଗୁଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା ଚିକ୍କୁଡ଼ି ତାଲମା ।

## ରକ୍ତଚାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଖା'ନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ ଖାଦ୍ୟ

ପୃଷ୍ଠିକର ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍ ଦ୍ଵାରା ରକ୍ତଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିହେବ । ରକ୍ତଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗାଯିଅମର ଭୂମିକା ବେଶ୍ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଥିବା ମାଲକୋଲମ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିଏଟ୍ ଶରୀରରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭାବକୁ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ରକ୍ତ ଚାପରେ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ରକ୍ତଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଯୋଗାଯିଅମ୍ ମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ତିକ୍ତା ଏବଂ ଚାପକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ଆମର ରକ୍ତଚାପ ଉପରେ ଆମ ଖାଦ୍ୟର ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେବେ ଯଦି ଆପଣ ମଧ୍ୟ ହାର କୁଟ ପ୍ରେସରର ଶିକାର ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ନିଜ ଦୈନିକ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ଯୋଗାଯିଅମ୍‌ରେ ଭରପୂର ଥିବା ଖାଦ୍ୟକୁ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ । ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା କେଉଁ କେଉଁ ଯୋଗାଯିଅମ୍ ମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟକୁ ତା' ସତ୍ତ୍ଵେ ସାମିଲ କରିବା ଉଚିତ ।

**କଦଳୀ:** କଦଳୀ ହେଉଛି ଏକ ସାଧାରଣ ଫଳ, ଯାହାକୁ ଆପଣ ବର୍ଷସାରା ସହଜରେ ପାଇପାରିବେ । ଏହା ଯୋଗାଯିଅମର ଏକ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ସ । କଦଳୀ ହଳଦିଆ ଖଣ୍ଡିକୁ ବଢ଼ାଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍ ସି ରହିଛି । ଏହା ଏକ ସୁସ୍ଥ ଖାଦ୍ୟ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ରୋକ ସହିତ ମୂଳକାବିଳା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । କଦଳୀରେ ଫାଇବର ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋକ ଲାଗିବାକୁ ବିଏ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଯୋଗାଯିଅମର ମାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଭରପୂର ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ରକ୍ତଚାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହେ ।



**ପତ୍ର ମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ତଥା ଶାଗ:** ଶାଗ ତଥା ପତ୍ରମୁକ୍ତ ଆହାର ଦୈନିକ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଂଶ ହେବା ଉଚିତ । ନିଜ ଆହାରକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯୋଗ୍ୟକ ତରୁରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ରୂପେ ପତ୍ରମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ତଥା ଶାଗ ଖାଇବାକୁ ସାମ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି । ଶାଗ ତଥା ପତ୍ରମୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟରେ ଯୋଗାଯିଅମ୍ ଭରପୂର ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି । ବିଶେଷକରି ପାଲକାକୁ ତା' ସତ୍ତ୍ଵେ ସାମିଲ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଅନେକ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

**ଦହି:** ଦହି କ୍ୟାଲସିୟମ ଏବଂ ଯୋଗାଯିଅମର ଏକ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ସ । ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଅନ୍ତନଳୀକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଦହି ଏକ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ । ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଦହି ତଥା ମିଠା ଦହି ଅପେକ୍ଷା ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦହି ଖାଇବା ଉଚିତ ।



ଅସୂଚ ବଚନ

ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ଭାବନା କରିବା ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ରତିଷେଧକ ନୁହେଁ। ଶକ୍ତିର ଭାବନା କରିବା ହେଉଛି ତାର ପ୍ରତିଷେଧକ। ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି ବୋଲି ମାନବକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ।

ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନୀତି...

କ୍ଷମତାର ମୋହ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ରାଜନୀତିର ଏକ ବିଶେଷତ୍ୱ ବା ହଳମାର୍ଗ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଯେତେବେଳେ ବେଳଗାମୀ ରାଜନେତା, ବାସ୍ତବିକତା ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ଅନୈତିକ ଦୁରଦୃଷ୍ଟିହୀନତାରେ ଭରପୂର, ସେତିକି ବେଳେ ଏସବୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ରାଜନେତ୍ରୀ ଜଣକ ପ୍ରକାଶ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସହିତ ନିଜର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଜାହିର କରନ୍ତି, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନ୍ୟୁଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜାସିଦା ଆର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱି । ଗାନ୍ଧୀ ନୀତିରେ ଦୃଢ଼ ଆସ୍ଥା ରଖୁଥିବା ଏହି ଗ୍ରୀକ ଦଳର ନେତ୍ରୀ ମାତ୍ର ୩୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ନ୍ୟୁଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦରେ ଆସିବା ହୋଇଥିଲେ ୨୦୧୭ରେ, ଆଉ ଏବେ ହାରାହାରି କ୍ଷତ୍ର ବର୍ଷ ପରେ ସେ ନିଜର ପଦତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଜାସିଦା କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏକ 'ରୂପାନ୍ତରଣକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରଦାନ କରି । ପରନ୍ତୁ, ପାଠ ମିଳିଥାଏ ଜନତାଙ୍କ ନେତ୍ରୀ ଭାବରେ କ୍ଷମତାପାତ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଭା ହୋଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଆହୁନ-ଦେଶର ଇତିହାସରେ ସର୍ବକାଳୀନ ମର୍ମହୀନ ଘଟଣା ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ୨୦୧୧ର ଅତି କର୍ମ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଚର୍ଚ୍ଚିତ ଆତକବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଘଟଣା, ଯାହା ୫୧ଜଣ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନେଇଥିଲା, ତା' ପରେ ୨୦୧୫ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ନେଇଥିବା ହାଇଲ୍ ଦ୍ୱାପପୁଞ୍ଜର ଆକ୍ରମଣରେ ଉଦ୍‌ବାରଣ ଭଳି ଭୟଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ, ଆଉ ଠିକ୍ ତା' ପରେ ପରେ ଜନଜୀବନକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପଲ୍ଲୁ କରି ଦେଇଥିବା ସାଂଘାତିକ କୋଭିଡ୍ ମହାମାରୀ । ଏସବୁ ବିପଦକୁ ଦକ୍ଷତା ସହିତ ପରିଚାଳନା କରିବା ବେଳେ ସୁଦ୍ଧା ଆର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱି ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବାଧରେ ନିହିତ ଥିବା ଏକ ନେତୃତ୍ୱର ନମୁନା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି- ବିଶେଷକରି ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଚର୍ଚ୍ଚିତ ଘଟଣାକୁ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ, ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଯୋଗ୍ୟ । ମହାମାରୀ କୋଭିଡ୍‌ର ପରିଚାଳନା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ଦଳ ଲେବର ପାର୍ଟିକୁ ୨୦୨୦ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ସଭା ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନରେ ବିପୁଳ ବିଜୟ ଆଣି ଦେଇଥିଲା । ଏହି ମହାମାରୀରେ ନ୍ୟୁଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଥିଲା । ଜାସିଦା ଭାରତର ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଜଣେ ସଦ୍‌ ଅନୁଗାମିନୀ ଥିଲେ ବୋଲି କହିବା କୃତ୍ରି ଅସମ୍ଭବ ହେବ । ସେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅହିଂସା, ସାଧୁତା ଏବଂ ସମାବେଶ ନୀତିରେ ଦୃଢ଼ ଆସ୍ଥା ରଖୁଥିଲେ- ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏକ ନିକଟ ସହାନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୈଳୀର ଛାପ ବହନ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଦୁର୍ବଳତାର ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଭୁତ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏବେ ନିଜର ଉତ୍ତମ କଥା ଯେଉଁଭଳି ଢଙ୍ଗରେ ଘୋଷଣା କଲେ- ଯେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଏହି ଶୀର୍ଷସ୍ତମ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ 'ବିଶେଷ କିଛି କରିବାର ନାହିଁ' ତାହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଜନ କରିଛି ଅଳ୍ପ ପ୍ରମାଣ, କାରଣ ଏହି ଘୋଷଣା ତାଙ୍କ ଏମିତି ଏକ ବିଶ୍ୱରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠି ଅଧିକାଂଶ ନେତା ଏତେ ସହଜରେ କ୍ଷମତାକୁ ହାତଛଡ଼ା କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପରେ ଏବେ ତାଙ୍କ କ୍ୟାବିନେଟରେ କୋଭିଡ୍ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ଜଣେ ବିପଦ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା କ୍ରିସ୍ ହିପ୍‌କିନ୍‌ସ ନ୍ୟୁଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ୨୦୨୩ ନିର୍ବାଚନରେ ଲେବର ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ନେବେ । ଗୋଟିଏ ପରେ ଜାସିଦାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ନେବାର ଶୈଳୀ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ, ବିଶେଷକରି ଉଦ୍‌ବାରବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶଂସିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ବିଦାୟ ଅବସରରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ନିର୍ବାଚନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତଗୁଡ଼ିକର ତର୍କନା କରାଯିବାର ମଧ୍ୟ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସୁତରାଂ ଦିଆଯାଇପାରେ କି, ନ୍ୟୁଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟୟବହୁଳ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଏଠାରେ ବାସ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ପୁଣି ଏଠାକାର ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ବାସଗୃହ । ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜୟ ଲାଭ କଲେ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୧ ଲକ୍ଷ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ୨୦୧୭ରେ ଜାସିଦା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଗତ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଏହା ମାତ୍ର କେତେକାଂଶରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି । ବାସଗୃହର ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଚ୍ଚ ରହିଥିବା ବେଳେ ଦେଶର ମୁଦ୍ରାଘାତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ରହିଛି ।



ଶ୍ରୀବତ୍ସ ନାୟକ

ଏକଦିଶ ଶତାବ୍ଦୀ ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ଯୁଗ । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତି ରେ ବିଜ୍ଞାନ ର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ତଥା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ ବହୁଳମାତ୍ରାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଗମନାଗମନ, ଯୋଗାଯୋଗ, ବାଣିଜ୍ୟ, ଇତ୍ୟାଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗଗତ ତ୍ୱିତ୍ୱ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମିଳୁଛି । ଅଧୁନିକତାର ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଆମେ ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗର ଗ୍ରାହକ ବନିଗଲେଣି କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବି କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ଯେ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରର ବିକାଶ ପାଇଁ ସୁଦୃଢ଼ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେହିପରି ଭାରତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତ ସରକାର ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ପରିବର୍ତ୍ତିତ ବିଶ୍ୱରେ ତିଷ୍ଠି ରହିବା ପାଇଁ ହେଲେ ଶିକ୍ଷା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ବୋଲି ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି, ଭାରତ କାହିଁକି ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଥିଲା । ୧୯୫୨ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାନ୍ତି । ଆମ ଦେଶ ଭାରତର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ପ୍ରମୁଖ ଶୁଖିଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତ ସହ ତାଳ ଦେଇ ଭାରତ ତାର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରିଆସୁଛି । ଅଧୁନା ଭାରତରେ କଳା, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ନାମରେ ଗାଗୋଟି ପ୍ରମୁଖ ବିଭାଗ ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଅଛି । ତତୁଧରୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟତମ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ପରିଚୟ ୧୮୮୬ ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଭାରତରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାତ୍ରାତ୍ୱ ଥିଲା ପ୍ରଥମ । ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଏବଂ

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଏହା ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକ ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ର ଗୁରୁତ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ଯଦିଓ ଓଡ଼ିଶାରେ କଳା ଓ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷ୍ମିତ ଅପେକ୍ଷା ବାଣିଜ୍ୟରେ ଖୁବ କମ ସଂଖ୍ୟକ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ଧୀରେ ଧୀରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଚାହିଦା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏହି ଶିକ୍ଷାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଅନୁଭବ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି ଫଳରେ ଏହାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟର ବାଣିଜ୍ୟ (ବି.କମ) ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସମାନ ଭାବରେ ୧୯୨୫ରେ ମାଷ୍ଟର ଅଫ୍ କମର୍ସ (ଏମ.କମ) ପରିଚିତ ହେଲା । କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଅନେକ ବୃତ୍ତିଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେହିପରି ଭାରତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତ ସରକାର ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ପରିବର୍ତ୍ତିତ ବିଶ୍ୱରେ ତିଷ୍ଠି ରହିବା ପାଇଁ ହେଲେ ଶିକ୍ଷା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ବୋଲି ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି, ଭାରତ କାହିଁକି ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଥିଲା । ୧୯୫୨ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାନ୍ତି । ଆମ ଦେଶ ଭାରତର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ପ୍ରମୁଖ ଶୁଖିଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତ ସହ ତାଳ ଦେଇ ଭାରତ ତାର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରିଆସୁଛି । ଅଧୁନା ଭାରତରେ କଳା, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ନାମରେ ଗାଗୋଟି ପ୍ରମୁଖ ବିଭାଗ ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଅଛି । ତତୁଧରୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟତମ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ପରିଚୟ ୧୮୮୬ ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଭାରତରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାତ୍ରାତ୍ୱ ଥିଲା ପ୍ରଥମ । ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଏବଂ

ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟି, ଆରନ, ଅର୍ଥନୀତି, ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଇତ୍ୟାଦି ଚେତ୍ତୋଲୋଚିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଭାବିତ ହେଲା । ଆଜିକାଲି ବ୍ୟବସାୟ ସଂଗଠନର ଛୋଟୁଟ ଜଟିଳତା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବ । ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକୃତରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁବେଳେ ସବୁଜ ଏବଂ ରଚିତାତ୍ମକ ଅନୁଶୀଳନ । ତୁଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବୈଷୟିକ ଯୁଗ ସହିତ ଏହାର ଆମଦାନୀ ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଯେହେତୁ ଭାରତ ତୁଟ ଅଭିବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତେଣୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁନଃ ସଂଗଠିତ କଲେ ଦେଶ ଓ ଜାତିର ବିକାଶ ହେବ । ଖଟଏ ର ପରିଚୟ ବାଣିଜ୍ୟ, ଶିକ୍ଷ, ବଜାର ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ଶିଖିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କଳା । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟରେ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମିକ ଏବଂ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ସ୍ତରରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଭୂମିକା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଏହା ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକ ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ର ଗୁରୁତ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ଯଦିଓ ଓଡ଼ିଶାରେ କଳା ଓ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷ୍ମିତ ଅପେକ୍ଷା ବାଣିଜ୍ୟରେ ଖୁବ କମ ସଂଖ୍ୟକ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ଧୀରେ ଧୀରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଚାହିଦା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏହି ଶିକ୍ଷାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଅନୁଭବ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି ଫଳରେ ଏହାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବିକଶିତ ଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯାହା ଟିକସ, ଅର୍ଥ, ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ, ବଣିକ ଏକେଣ୍ଟ, ଅର୍ଥ, ମାର୍କେଟିଂ, ପରିଚାଳନା, ଅତିର୍, ପରିବହନ, ବିଜ୍ଞାନ, ଆଉଟ୍‌ରୀଚ୍‌ସ ବାଣିଜ୍ୟ, ଗୋଦାମ, ବୀମା,

ଆଧ୍ୟାପକ, ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗ।  
ଫୋ: ୯୪୩୮୦୭୦୮୪୯



ସୁବ୍ରତ କର

ଆମ ସହର ବାଲେଶ୍ୱର ଏବେ ଉତ୍ତରମୁଖର । ସାରା ମାସ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀରେ ଭରପୂର । ଖୋଲା ପଡ଼ିଆର ଅଭାବ, ପ୍ରତିଶୋଭିଏନ୍‌ର ଅଭାବ ଏବଂ ତା' ସହିତ ଅତିଥିର ମଧ୍ୟ ଅଭାବ । ପ୍ରତି ଦିନ ସକାଳୁ ସାରା ରାତି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କିଛି ନା କିଛି ଉତ୍ତର ଆୟୋଜନ କରାହୋଇଛି । କୋର୍ଡର ଅର୍ତ୍ତରକୁ ମାନିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ରାତି ଦଶ ପରେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଛି । ଏହାର ମୂଳ କାରଣ ଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ହେବ କୋଭିଡ୍ ପାଇଁ ସବୁ ବନ୍ଦ

ଜିଲ୍ଲାରେ ଅତିଥିର ଅଭାବ

ଗୋଟାଏ ଗୋଟାଏ ସଭା ସମିତିରେ ୧୦-୧୨ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବେଶି ଅତିଥି ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଆନ୍ତି । କିଛି ଅତିଥି ନିଜର ଦକ୍ଷତା ଅନୁସାରେ ଆସନ ପାଇଥାଆନ୍ତି ଆଉ କିଛି ପରସା ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଖୋସାମୋଦ କରି ଆସନ ପାଇଥାଆନ୍ତି ।

ସମୟରେ (ଶାଠୁଆ ଦିନ ଏବଂ ରାତିରେ) ସମସ୍ତେ ଏହାକୁ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଉପଭୋଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାଗିଦାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିବା ଦରକାର ଏବଂ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ସାଙ୍ଗରେ ଯେତେ ପ୍ରକାରର ଭୋଜି ଭାତ, ପିକନିକ । ଏହା ପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଜିଲ୍ଲାର ସବୁ କଲେଜ ଏବଂ ସ୍କୁଲର ଖେଳ ଦିବସ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ । ଏହି

ଗୋଟାଏ ସଭା ସମିତିରେ ୧୦-୧୨ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବେଶି ଅତିଥି ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଆନ୍ତି । କିଛି ଅତିଥି ନିଜର ଦକ୍ଷତା ଅନୁସାରେ ଆସନ ପାଇଥାଆନ୍ତି ଆଉ କିଛି ପରସା ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଖୋସାମୋଦ କରି ଆସନ ପାଇଥାଆନ୍ତି । ପରଦିନ ପୁଣି ଖୋସାମୋଦ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ଖବର କାଗଜର ରିପୋର୍ଟର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖବର ଯେମିତି ଠିକ୍‌ସେ ବାହାରେ ସେ ପୁଣି ଭଲ ଫୋଟ ଏବଂ କାଗଜର ଠିକ୍ କାଗାରେ ଆସିବା ଦରକାର, ତାହେଲେ ଲୋକଙ୍କ ନଜରକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ଫୋନ ଆସିବ ଆଜି ଆପଣଙ୍କ କାଗଜରେ ଫୋଟ ଏବଂ ଖବର ଦେଖିଲ । ଅତିଥିର ଅଭାବ ହେତୁ ଚାରୋଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଫଟୋ ଏବଂ ଅତିଥି ହେବାକୁ ପଛାନ୍ତି ନାହିଁ ।।

କରିବା କୋଣାର୍କ

ଆଜି ମଧ୍ୟ ଧାନ ଉଠିପାରୁନାହିଁ ଲାଗିଛି ମଣି ସମସ୍ୟା । ସେବେଲାଦିରେ ଧାନ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଆନ୍ତି ସରକାର କମିକୁ ଆସିବି ଦେଖୁ ଗଲେ ସିନା ପାଉଆଡେ ଯେ ଖବର । ବହୁ ଚାଷୀଭାର ହତସତ ହୁଏ ନ ବିକି ନିଜର ଧାନ ସମସ୍ୟା କେନ୍ଦ୍ରରେ ନାଁ ତ ନଥାଏ ଖଟ ଖାଉଥାଏ ଧାନ ।

ଝାଡ଼ିପଦର, ପାଲୁର,ଗଞ୍ଜାମ ଫୋ - ୭୬୦୯୯୩୪୩୬୬

ଖେଳ ପ୍ରତିଭା ଜେନା

କମାଗାତା ନ ଥିଲା ପାଖରେ, ତ, କମେଇଲି ଖେଳ ! ଖେଳ ଆଜି ଖେଳୁ ଖେଳୁ ଖେଳୁ ସରିଗଲା ମୋ ବେଳ । ଏବେ ବସନ୍ତ ବାଣିଦା ର ବେଳ । ଆପୁତ ସ୍ୱପ୍ନ ମୁଁ ! କେବେ ପାହିଲା ରାତି ? କାଶୋନା । ଆଜକୁ ଅଧ ମୁଁ !

ବାତି କେମିତି ହଜିଲା ? କାଶୋନା । କାଶିଲି ହେତୁ ହେବାଦିନୁ ନଷ୍ଟ ହେଉ ମୁଁ ଆକୃଷ୍ଣ ! ତମ ସଂକ୍ରମଣରେ । ଭାତ ହେଉ ହେଉ ମୁଁ ଉଭାତ ତୁମ ବିକର୍ଷଣରେ । କମାଖେଳ ନ ଥିଲା କଦୁରେ ତ, କମେଇଲି ଖେଳ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁକରୁ କିଏ ସେ ଖେଳାଳୀ, ଖେଳ ଶେଷ ! ଉତ୍ତର ବି ଶେଷ !

କେତେ କେତେ ଅବଶୋଷ ର ଆୟୁଷ ଲୋଚିଛି ଏ ଶରୀର କେତେ କେତେ ଅଭିସାରକୁ ଅଭିସଂପାତ ଦେଇଛି ଏ ସମୟ, ଜଣାନାହିଁ । ଖାଲି କାଶେ ଆଜି ମୋର ଶେଷ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଜି ହିଁ ମୋର ଶେଷ ପୂଲକ ଯାହା ବିଛେଇ ହେଉଛି ସାରା ଆରବ୍ୟ ମୂଳକ ।

ସୋରୋ, ବାଲେଶ୍ୱର ପିନ-୭୫୬୦୪୫ ଫୋ: ୮୨୬୦୮୩୯୦୪୫

ଯୌବନର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଜିତୁ ପ୍ରଧାନ

ପଦ୍ମ ପତ୍ରରେ ଜଳକୁହା କଳକଳ ପରି ଶ୍ୱେତାଙ୍ଗା ରୂପ ଦେହରେ ଯୌବନ ବି ଅସ୍ଥିର ପ୍ରାୟ ପ୍ରିୟତମା ତୃଳୀତଞ୍ଜ ଶ୍ୱେତ ଶଯ୍ୟା କୋଷା ଲୋକରେ ନଦୀ ବଂଶୀ ସୁନ କଦମ୍ବ ବନକୁ ବସନ୍ତ ବି ଛତ୍ରେ ଛତ୍ରେ ଉକାରୁଥାଏ କାମନାର ମହାମନ୍ତ ପ୍ରିୟା ।

ଯୋଗେଶ୍ୱରୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀ

ଦିନା ମୁକ୍ତେ ଛନ୍ଦି ଦେବା ପଦି ଫଳର ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ଉତ୍ତର ମନର ଉତ୍ତରଣ ନାହିଁକାକୁ ମାରିନାହିଁ ହୃଦବନ୍ଧ କବଚ କୁଟୀରକୁ ।

ମୁଖା ପିନ୍ଧା ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଜର୍ଜରିତ ହୃଦ ତନୁ ମନ ଯେଉଁଠି ଥା ପଛେ ଲକ୍ଷେ କଦୁାତର ଯାଏ ଆୟୁଷ ମୋ ଖୁଞ୍ଚି ନେଇ ଖୁସିରେ ଖୁସିରେ ଥା ଯୁଗ ଯୁଗ କଦୁାତ କଦୁାତର ପାଇଁ । ବସନ୍ତ ବି ଛତ୍ରେ ଛତ୍ରେ ଉକାରୁଥାଏ କାମନାର ମହାମନ୍ତ ପ୍ରିୟା ।

ପତେ ଅରେ ଆଉଁଷି ଦେଇ ଯା ଶାତ ଆରେ ଶାତ ମତେ ଅରେ ଆଉଁଷି ଦେଇ ଯା

ତୁ ମୋ ସହ ଝଗଡ଼ା କଲେ ମୁଁ ତତେ ତରି ସୁନ୍ଦର ପିନ୍ଧି ବସେ ତୁ ମୋ ସହ ବଦ୍ ମାସି କଲେ ମୁଁ ତତେ ତରି ଝରକା ବନ୍ଦ କରି ବସେ

ପ୍ରେମ ପାୟୁଷର ପିଆଲାକୁ ମଦ ମର ସ୍ୱାଦ ରାଖି ତରୁଣୀନ ଆଜି ମୋର ଅଧ୍ୟର୍ଥ ତିନା ତୈତନ୍ୟ କାଟିକୃତି କୋଟି ସୁଖ ଭୋଗ କରୁଥା ମନର ମଧୁର ପ୍ରେମମୟା ପ୍ରେମିକା କି ପ୍ରିୟତମା ।

ଚାରି ଦଉଡ଼ି ଛିଣ୍ଡା ମୁଁ ସାୟନ୍ତନର ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ରାଦିନୀ ନିଶାରେ ମଦୁଆଲା କାନ୍ଦରୀ ମଦିରାକୁ ଓଠେ ଚୋର ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଆୟୁଷ ମୋ ଛିଣ୍ଡୁଆର କୋଟି ସୁଖାନ୍ତର ଯାଏ ।।

ତଥାପି ତୁ ଆସିବାର ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା

ମୋ ତୁଟିଲାଣି ମୋହ ବନ୍ଧ ଧର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବେଳୁ ବେଳ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ତତ୍ତ୍ୱ ବଦନୀ ମୋ ମନରେ ମନ୍ତ୍ରାୟୁଧ ପ୍ରାଣ ଧରି ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ପ୍ରିୟତମା ମୋତେ ଛିଣ୍ଡାଉଥା ଗୋଲାପର କଞ୍ଚକିତ ପାଖୁଡ଼ା ଓ ତେମ୍ପପରି ଛିଂଡୁଆର ଆୟୁଷ ମୋ ଯୌବନର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ।

ସ୍ୱାତକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଛାତ୍ର ନୟାଗଡ଼ ସ୍ୱାଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ନୟାଗଡ଼

ଶୀତ ଭୂଲେଶ୍ୱର କୁମାର ସାହୁ

ଶୀତ ଆରେ ଶୀତ ମତେ ଅରେ ଆଉଁଷି ଦେଇ ଯା

ତୋର କର୍ପିତା ହାତ ତୋର ମିନି ମିତିଆ ପଦ ତୁ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ ଦେଖୁଥିବା ଦୂର ଆଖୁକୁ

ତୁ ମୋ ସହ ଝଗଡ଼ା କଲେ ମୁଁ ତତେ ତରି ସୁନ୍ଦର ପିନ୍ଧି ବସେ ତୁ ମୋ ସହ ବଦ୍ ମାସି କଲେ ମୁଁ ତତେ ତରି ଝରକା ବନ୍ଦ କରି ବସେ

ତୁ ମୋ ସହ ମାଡ଼ ଗୋଲ କଲେ ମୁଁ ତତେ ତରି ତତେ ଦକ୍ ଦକ୍ ନିଆଁରେ ଧୁଏ କରିଦିଏ

ତୁ ଆସିଲେ ମୁଁ ଖୁବ୍ ହସେ ଖୁବ୍ ହସାଏଁ ତୁ ଆସିଲେ ପ୍ରକୃତିର ଅଭୟରାଣ୍ୟ ସେତେକ୍ ଲାଗୁଥାଏ ଲାଲ, ହଳଦିଆ, ସବୁଜରେ ରଙ୍ଗ ଓ ଦେଉଳି

ତୁ ଆସିଲେ ଛାତି ମୋ ଅରେ ବାନ୍ ବାନ୍ ବାରୟାର

♥ରେଗତା, କର୍ଲାମୁଣ୍ଡା, କଳାହାଣ୍ଡି ଫୋ- ୭୦୭୭୩୨୭୯୩୧

# ଶକ୍ତ୍ୟାଳୀ

ସାପ୍ତାହିକ ରାଶି ଫଳ

# ଧୂମ ପ୍ରତିଧୂମ

ବାଲେଶ୍ଵର,  
୩୦ ଜାନୁଆରୀ, ଯୋମବାର, ୨୦୨୩

## ଘନଶ୍ୟାମ ପଲେଇ

ଛୋଟ ସହର ହେଲେ ବି ଦେପାଠ ଭଲ । ଭଲ କାରବାର । ସବୁ ଜିନିଷ ଗୋଟିଏ ବୋକାଳଠୁଳୁ । କାରାଠୁ ହାରା ଯାହା ଖୋଜିବ ପାଇବ । ଗୋଟେ ମିନିମାକେଟ କାଣ । ଖୁଣ୍ଟାଖୁଣ୍ଟି ହେଉ ଭରିଛି ଜିନିଷତକ ଆକଥାକ ଉପରୁ ତଳ । ଏକା ସମାଜିକି ଦୋକାନୀ । ଭଲ ଦେପାଠ ପରେ ବି ବି ରହିଥା ପଲ । ମୁହଁଟା ଲଟକେର ଥିବ ଲକ୍ଷେଟକା କିଏ ନେଉଗଲା ଭଲ । ବିକଳିଆ ମୁହଁଟାକୁ ଦେଖିବାକୁ କାହାର ଭଜା ନଥିଲେ ବି ନାହିଁ ଚାରା । ଯିବାକୁ ହୁଏ ନଥିବାରୁ ବିକଳ । ସହ୍ୟାରେ ଦୋତି ଦୋତି ଛୋଟ ପିଲାଟି ଆସିଲା ଦୋକାନକୁ । ଧର୍ଯ୍ୟସି ହେଉ କହିଲା--- ଅଙ୍କଲ ! ଅଙ୍କଲ ! ଖୁବରକେ ଦେଲେ ! ମୋର ପ୍ରଜେକ୍ଟ ଶେଷକଲେ ଯାଇ କାଲିକୁ ଦେବି ଫୁଲରେ । ଦୋକାନୀ ତଟମାଟିକୁ ନାକତଳକୁ ଖସିବେ ଦେଖିଲା ପିଲାଟିକୁ । ଉପର ତଳ ତା' ସଜାନା ନକରରେ । ଦି'ଗା ଟଙ୍କା ପାଇଁ ବସବା ଠାଉଁ ଉଠିବ ! ଖୋଜିକି ଦେବ ତଦାରୁ ? ମୁହଁକୁ ଆହୁରି ବିକୃତିଆ କରି କହିଲା --- ବାବା ! ଅଛି ଯେ ଖୋଜି କି କ'ଣ ପାଇବି ? ଭଲ କି ଦିଶୁ ନାହିଁ ଆଖୁକୁ । କାଲି କି ଆ ! ସକାଳବେଳା ଖୋଜି କି ରଖୁଥିବି । ଦେଲେକେବେଲେ ଛୋଟ ଜିନିଷରେ ବି ହୁଏ ବଡ଼କାମ । କାହା ପାଇଁ ଛୋଟକାହା ପାଇଁ ସିଏ ବଡ଼ । ଦି'ଟଙ୍କାର ଖୁସର ସିନା ଦୋକାନୀ ପାଇଁ ଛୋଟ । ପିଲାଟି ପାଇଁ କିକୁ ବଡ଼ । ଏଇ ଛୋଟ ଜିନିଷଟି ହେଲେ ଯାଇ ତା' ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ହେବ ଶେଷ । କାଲି ଦେବ ଫୁଲରେ ।

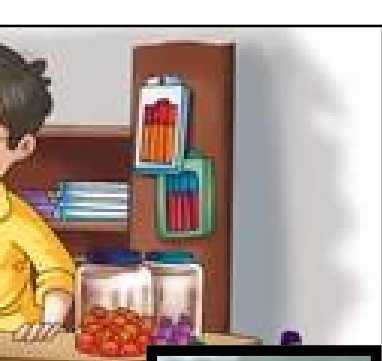
## ଲୋଭ



ପୁଣି ଥରେ ଅନୁରୋଧ କଲା --- ଅଙ୍କଳ କରୁନା ଅଛି, ନହେଲେ ନ ଚଳେ । ଦୋକାନୀ ଅନେଇ ରହିଲା ତା'କୁ ମୁହଁଟା ଆସିଲା କରି । ଦୋକାନୀର ବିକଳାଳିଆ ମୁହଁଟାକୁ ଦୃଷ୍ଟିଗଲା ପିଲାଟି, ଆଉ ମିଳିବନି ଆଜି । କଥାର ମୋଟ ବଦଳାଇ କହିଲା --- ଅଙ୍କଳ ! ଦାପାବଳି ପାଇଁ ଚେନ ଲାଗେ ଆଣିଲେକି କି ? ଦାପାବଳିର ଲିଭୁଲାଭଟ ପରି ବିକିଏ ମିଶି ମିଶି ଲାଭଟ କଳି ଉଠିଲା ମୁହଁରେ । ଦେଖେଇଲା ଭଲ କି ଭଲ ଲିଭୁମାଳ । ପିଲାଟି ଆଗ୍ରହରେ ଦେଖୁଥାଏ ସବୁକୁ । ମଝିରେ ମଝିରେ ପଚାରି ବୁଝୁଥାଏ ଦାମ । ଦେଖଣି- ଦୁଇଶହରୁ ପାଞ୍ଚ

ଶହ ଯାକେ ଅଛି ରେଟ । ସବୁଠୁ ଭଲ ଲାଭଟମାଳଟିକୁ ବାଛି କହିଲା --- ଅଙ୍କଳ ରଥର ଦାମ କେତେ ! ଦୋକାନୀ କହିଲା--- ତାରିଶହ ପଚାଶ ଦେ !

ଦୋକାନୀ କହିଲା--- ତାରିଶହ ପଚାଶ ଦେ !



--- ଠିକ୍ ମେ ଅଙ୍କଳ ! କାଲି ଏକାଧାରକେ ଖୁସର ନେଲାବେଳେ ନେବି । ଆଜି ଆଉ । ତାରିଶହ ଟଙ୍କା ଆଜି ଖୋଜିବା ବିକିବ, ତେଣୁ ତଦାରୁ କାଟି ଥୋଇଦେଲା ଖୁସର ଟଙ୍କାଟକ । ପିଲାଟି ଖୁସର ହାତରେ ଧରି, ପକେଟରୁ ଦି'ଟଙ୍କା କାଟି ଥୋଇ ଦେଇ କହିଲା --- ଅଙ୍କଳ ଆଜି ବେଶି ପଇସା ଆଣିବି ! ଆଉ ଦିନେ ଆସି ନେବି । ଦୋକାନୀ ରହିଗଲା ଥ' ହେଉ । ଥୋଇ ଥିବା ଦି'ଟଙ୍କା ହାତରେ ଧରି ପିଲାଟିକୁ ଚାହିଁଥାଏ ବଳବଳ କରି । +ବଡ଼-ଆମୁଣୀ, ଝୁମୁଣୀ, କେନ୍ଦୁଣୀ, ମୋ-୯୪୩୩୭୨୮୫୦୦

## ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସାହୁ

ଗୋଲାମୀ ଶରତରେ ଧରାଧାମକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲା 'ରୁଗା' । ଦାର୍ଶନ ରତ୍ନରେ ତାରିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଯାଏ ଶାରଦ୍ୟାୟ ମହୋତ୍ସବ । ପୂଜା ମଣ୍ଡପମାନଙ୍କରେ ପୂଜା ପା'ନ୍ତି ମା'ଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମୁର୍ତ୍ତି । ସୁନ୍ଦର ଆଲୋକମାଳା ତଥା ଚାକଚକ୍ୟ ସାଜସଜାଣେ ଝଲି ଝଲେ ପୂଜା ମଣ୍ଡପ । ଗାଁରୁ ସହର ସବୁଆଡ଼େ ମା'ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ହୁଏ । ସମସ୍ତେ ମା' ନିଅନ୍ତି ଦୂର୍ଗା ପୂଜାର । ବର୍ଷରେ ଥରେ ମା'ଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ମନ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏ । ବିକଳା ଦଶମୀ ଦିନ ଖୁବ୍ ଭିଡ଼ ହୁଏ ପୂଜା ମଣ୍ଡପ ମାନଙ୍କରେ । କାରଣ ସେଦିନ ଥାଏ ରାବଣପୋଡ଼ି । ତା ପର ଦିନ ମା' ଚାଲିଯା'ନ୍ତି ପାଣିକୁ । ତେଣୁ ଦଶମୀ ଦିନ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେଦିନ ଥାଏ ବିକଳା ଦଶମୀ । ଆମ ପାଖ ବଜାରରେ ରାବଣପୋଡ଼ି ହୁଏ ଦଶରା ଦିନ । ମୁଁ ସ୍ଥିର କରି ରାବଣପୋଡ଼ି ଦେଖି ଯିବାପାଇଁ । ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ମୋ' କୁନି ପୁଅ ଶୁଭକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଚାଲିଲି ବଜାର । ଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲି ପୂଜା ମଣ୍ଡପ ପାଖରେ ଥିବା ପଡ଼ିଆରେ ଯେଉଁଠି ରାବଣପୋଡ଼ି ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥାଏ । ପଡ଼ିଆ ମଝିରେ ବିରାଟ ରାବଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଦଶାୟମନ ହୋଇଥାଏ । ବାଉଁଶ ଯେବା ଯାଇଥାଏ ଚାରିପଟେ ଯେମିତି କେହି ଯାଇ ନପାରିବେ ଭିଡ଼ରୁ । ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ପୋଲିସମାନେ । ରାମ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ମାଜକରେ ପ୍ରଚାର ହେଲା ରାମ ଲୀଳା କଥା । ରାମ-ରାବଣ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ଅନେକ ବାଣ ମଧ୍ୟ ଫୁଟିଲା । ଶେଷରେ ରାବଣପୋଡ଼ି କଥା ଯୋଷଣା ହେବା ସହିତ ରାବଣ ମୂର୍ତ୍ତି ସହିତ ଲାଗିଥିବା ବାବୁଦରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲାଗିଲା । ସକଳ ସଙ୍ଗେ ରାବଣ ଦେହରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲାଗିଲା ଓ ବାଣ ଫୁଟିଲା । କିଛି ସମୟ ଭିତରେ ବିରାଟ ରାବଣ ମୂର୍ତ୍ତିଟି ପୂଜା ପୋଡ଼ିଗଲା । ଆମେ ଘୋରିଲୁ । ସେଦିନା ରାସ୍ତାରେ ଶୁଭ ମୋତେ ପଚାରିଲା-

## ରାବଣପୋଡ଼ି



'ବାପା, ରାବଣପୋଡ଼ି ହୁଏ କାହିଁକି ? କାହିଁକି ପୋଡ଼ି ପକାନ୍ତି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ମୂର୍ତ୍ତିଟିକୁ' ? ମୁଁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାମାୟଣକୁ ଚିକେ ଚିକେ କହି । ସେ ବୁଝି ପାରିଲା ଭଲ କଥା ଆରମ୍ଭ କରି । ରାବଣ ଲଙ୍କା(ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା)ର ରାଜା ଥିଲା । ସେ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧ, ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଓ ଅସୁର ପ୍ରଭୃତି ଥିଲା । ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମା' ସୀତାଙ୍କୁ ହରଣ କରିନେଇ ଅଶୋକବନରେ ରଖି ଅନେକ ଦୁଃଖ ଦେଉଥିଲା... ଏମିତି ରାମାୟଣର ସବୁ କଥା କହି ସାରିବା ପରେ ଶେଷରେ ତାକୁ ଏତିକି ବୁଝାଇ ଦେଲି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖ, ଅହଙ୍ଗାମୀ, ଅତ୍ୟାଚାରୀ, ଆତ୍ମଗର୍ବୀ, ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି, ଅନ୍ୟର ଅପମାନ କରନ୍ତି ତାକୁ କେହି ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ରାବଣ ସେହିପରି ଲୋକ ଥିବାରୁ ତାକୁ କେହି ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାକୁ ପୋଡ଼ି ପକାନ୍ତି । ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ସତ୍ୟର ବିଜୟ ହୁଏ ଏହା ରାବଣପୋଡ଼ିର ପ୍ରମାଣିତ । ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ, ନ୍ୟାୟ, ଚନ୍ଦ୍ରା, କ୍ଷମା, ମମତା ପରି ଭଲ ଗୁଣ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଏଥର ଶୁଭ ଚରାରିଲା ବାପା, ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସମସ୍ତେ କ'ଣ ବକ୍ୟ କାଣନ୍ତି ? ମୁଁ କହିଲି ନାହିଁ, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଏକଥା କାଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୋ' ପରି ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ଛାଡ଼ି ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକମାନେ କାଣନ୍ତି । ଶୁଭ ପୁଣି ପଚାରିଲା ତେବେ ବଡ଼ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ହୁଅନ୍ତି କାହିଁକି ? ମଦ ପିଇ ମାଗଲା ହୋଇ ଶାନ୍ତିମୟ ହୋଇଯା'ନ୍ତା । ମୁଁ ଠିକ୍ କହିଲି ନା ବାପା ? ମୁଁ ଠିକ୍ କହିଲି ନା ବାପା ? କାହା ଉପରେ ରାଗ ରଖି କାବନରୁ ମାରି ଦିଅନ୍ତି ? କାହିଁକି ଅନ୍ୟ ଝିଅ, ବୋହୂକୁ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ? ସବୁଦିନ ଚିଲି ଓ ଖବରକାଗଜରେ ମାନପିଟ, ହତ୍ୟା, ଆପହରଣ, ଦୁର୍ଘଟ, ଲୁଣ୍ଠନ ପରି ଖବର ପ୍ରକାଶ ପାଏ କାହିଁକି ? ଛୋଟ ପିଲାଟିଠାକୁ ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ମୁଁ ଆଣା କରି ନଥିଲି । ତା' ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମୋ' ପାଖରେ ନଥିଲା । ମୁଁ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି ଭାବୁ ଭାବୁ ଶୁଭ ପୁଣି କହିଲା 'ବାପା, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏକଥା ସମସ୍ତେ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ବୋଧହୁଏ । ବୁଝିଥିଲେ ଦୂନିଆରେ ଏତେ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଦୂନିଆ ମୋତେ ଶାନ୍ତିମୟ ହୋଇଯା'ନ୍ତା । ମୁଁ ଠିକ୍ କହିଲି ନା ବାପା ? ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ସତରେ କେତେ ଗଭୀରୀଆ କଥାଟିଏ କହିଲା ଶୁଭ । ଭାବିଲି ଶୁଭର ବୁଦ୍ଧ ସ୍ଵଭାବ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା କି ? ସମସ୍ତେ ବୁଝି ପାରନ୍ତେକି ଏହି ଛୋଟିଆ କଥା ଯାହା ବୁଝି ପାରିଛି ଛୋଟ ପିଲା ଶୁଭ । ସମସ୍ତେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଏ ବିଶ୍ଵ ପ୍ରେମମୟ, ଶାନ୍ତିମୟ, ଆନନ୍ଦମୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସମୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତା । ମନେ ମନେ ମାଆକୁ ପ୍ରଣାମ କରି କହିଥିଲି 'ମା'.. ଶୁଭର ବୁଦ୍ଧ ସ୍ଵଭାବ ଜିନିଷ । ଏ ବିଶ୍ଵ ହୋଇଯାଉ ଆନନ୍ଦମୟ' । +ପଲ୍ଲୀସାହି, କମଳାକାନ୍ତ, ଅହିୟା, ଯାଜପୁର-୭୫୫୦୩୭ ମୋ-୯୩୩୮୯୬୫୨୧୯



# ଭାଉଜ ମାଆ

## ଞ୍. ବିଦ୍ୟାଧର ପଣ୍ଡା

ସନାତନ ଚରଣ ବିସ୍ତାର । କିନ୍ତୁ ପୁଅ ମାତ୍ର ବୁଝନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ବଡ଼ପୁଅ ମାଗୁଣି ଏବଂ ଶେଷ କୋଟପୋଛା ଭିକାରି । ଏ ଦୁଇଟି ମଝିରେ ବାଉଁଶ । ଚତୁର୍ଥ ଝିଅହେଲା ପରେ ସନା କହୁଥିଲା ପରିବାର ନିୟୋଜନ ଅପରୋଧ ହୋଇଯିବାରୁ । ହେଲେ ସନାଟା ବାପା କହିଲେ, 'ଏକ ଆଖି ଆଖୁକୁ ହେଁକି ଏକ ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷୀ ରୁହେଁ । ସବୁ ଭଗବାନଙ୍କ ହାତର କଥା । ଯିଏ ଜନ୍ମ ଦେଉଛି ସିଏ କର୍ମ ଦେବ । ତା'ଙ୍କ ପାଇଁ ସିଏ ଆହାର ଖଣ୍ଡିତ୍ୟ । ତୁ କାହିଁକି ଅଧ୍ୟାପି ତିନା କରୁଛୁ, ଆଉ ବି ତିନିଟା ପିଲା ହେଉ । ତା'ପରେ ଦେଖୁବା । ତୁଏ ଖାଇବାକୁ ଲୁଚାଇଲେ ଘରେ ଥିବ ଗାଈ, ସୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲୁଚାଇଲେ ସଂଜ୍ଞେର ଭାଉଁ । ବାପା କହିବାକଥା ମାରି ଦୈତ୍ୟ ପୁତ୍ରସଦାନୁ ଅନିଷ୍ଟା କରିବି ସନା ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ବାରୋଟି କନ୍ୟାର ଜନକ ହୋଇଗଲା । ସେତେବେଳକୁ ସନାଟା ବୟସ ପରଶ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ସାଧିବ ବୟସ ଅଠଗୁଣି । ବାଉଁଶବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଦୁଇଟିକର ବାହାଘର ହୋଇଥିଲା । ବଡ଼ପୁଅ ମାଗୁଣିକୁ ଏବେ କୋଇଲି । ମାଗୁଣିକୁ କୋଇଁ କରିବାକୁ ଝିଅପର ମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ସନାପାଇଁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ଲୋକ ପରେପରେ ସାଧିବଦେହ ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଗଲା । ଘରେ ଝିଅ ମାଳମାଳ, ହେଲେ କେହି ଗୋଟାଏ ରୋଷେଇବାସ କାମକୁ ହୁଁ । ସେଥିପାଇଁ ମାଗୁଣିର ବାହାଘର କରି ସନା ତା'ଘରକୁ ନୂଆବୋହୂଟିଏ ଘେନିଆଣିଲା । ବୋହୂଟି ଗୁଣର, ପାଖ ଗାଁ ଝିଅ । ନାଁ ରେବ । ମାଲିକୁ ମ' ବୋଲି କହିବନି । ଘରକରଣା ସବୁକାମକୁ ପ୍ରଣାଣ ଏବଂ ଲେଉଟେକି କେବେ କାହାକୁ କିଛି କହିବା ଶିଖିବି । ବୋହୂକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଣାମ । ବୋହୂଟିର ସେବାଶୁଣ୍ଠୀସାରେ ଶାଶୁ ସାଧି ମାସ ଗୋଟାକରେ ଚେନାହୋଇ ଚଳାନ୍ତୁଲା କଲା । ମାସପରେ ମାଗୁଣି ବାପା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ବୋଲି ବୋହୂ ଶୁଣିବି ଘରେ କଣେଇଲା । ଚାକର ପ୍ରଥମ ମିଳନ ଚଉତିଦିନ ହିଁ ବୋହୂର ଗର୍ଭ ରହିଛି । ଖୁସିରେ ସନା ଓ ମାଗୁଣି ଉଭୟ ସାଧିରେ ରଖିଗଲା । ବଂଶୀଦେଲେ ଶାଶୁ ସାଧିବ ମାସିକଧର୍ମ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ସିଏ ଭାବିଲା ଆଉ ବୋଧେ ତା'ର ହେବନି । ବୟସ ପରଶ ହୋଇଲା । ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତା'କୁ ମାସିକ ଧର୍ମକୁ ହୁଟି ମିଳିଗଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀମାସପରେ ଯେତେ କାଟିବାରୁ ତାହାର ପାଖକୁ ଯାଇ କାଣିଲେ ସେ ସାଧିବପରେ ଛୁଆଟିଏ ବଢ଼ୁଛି । ଏତେଦିନ ଗର୍ଭିନୀ । ପରେ ଆଉ ଏବେ କିଛି କରିହେବନି । ତାହାର କହିଲେ ଗର୍ଭପାତ କରାଇଲେ ସାଧିବ ଜୀବନପ୍ରତି ବିପଦ ଅଛି । ସନାଟା ପିଲେଇ ପାଣି । ତେଣୁ ଗର୍ଭପାତ ନକରି ଛୁଆଟିକୁ ଜନ୍ମଦୋଷପାଇଁ ଦୁହେଁ ସ୍ଥିର କଲେ । ସେତେବେଳେ ମାସପରେ କହୁ ବର୍ଷା ହେଉଥିବା ବେଳେ ବୋହୂର ଗର୍ଭକଷ୍ଟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । କିଛି କୁଆଡ଼େ ଉପାୟ ନପାଇ ମଝିଘରେ ମାଗୁଣି ଖଳାକୁ ଉପାଡ଼ିଆଣି ମୋଟିଶୁଟ ପୋଡ଼ିଲା । ଲଜନକରଣ ମଝିକୁ ପାଖପକଳ ରେବର ଦୁଇ ହାତରେ ଦୁଇମୁଣ୍ଡ ଧରେଇଲା । ଶୁଳକଷ୍ଟରେ ରେବ ଛପଟ ହେଉଥିଲା ବେଳେ ସାଧି କହୁଥାଏ, 'କିଛି ହେବନି । ଆଉ ମାତ୍ର ଦଶମିନଟ । ଅଧିକାଂଶ ଦିନେ ଝିଅକୁ ଆଣିବି । ମୁଁ ପରା ତେରଟା ଜନ୍ମ କରିଛି । ମୋ'ଠାରୁ କଣ ଧାଇଁ ବେଶି କାଣିଛି । ତାହାର କ'ଣ କାହାର କଷ୍ଟ ନେଇଯିବ ? ଦୁଇ ହାତରେ ଦଉଡ଼ି କରି ଚାଣିଧର, ଗୋଡ଼ ଫର୍ଟା କର । ଛଅଟା ନଗବ ସେ'ଘର ଭିତରେ ଭାଇଜପାଖରେ ଥାଆନ୍ତି । କିଏ ପିଠି ଆଣିଥିବା ତ କିଏ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ମାରି ଦେଖାନ୍ତି । ବଡ଼ନଗର ଦୁଇଟା କାନ୍ଦୁରେ ପିଠି କିରାବେଇ ହେବ ଭାଇ ଝଂଟାରେ ନିକନିକର ପାଦକୁ ଠେସି ରଖୁଥାଏ । ରେବର 'ବୋଉଲୋ ବାପାଲୋ ମରିଗଲି' ଚିତ୍କାର ବାଧୁପିଣ୍ଡାକୁ ଶୁଣୁଥାଏ । ପତୋଶୀଲୋକ କମାହେବାକୁ ସନା ବୋହୂର କ'ଣ ପିଲାପିଲି ହେବାକଥା କହି ଘରତେଇ ଦେଉଥାଏ । ଅଗଣା ଭିତରେ ମାଗୁଣି ସେହି ଘରବାହାରେ ଏପଟସେପଟ ହେଉଥାଏ । ଶାଶୁ ସାଧିବ ପି ଆମପାସ ଗୁଲିଛି । ତେଣୁ ସିଏ ବୋହୂକୁ ବିଶେଷ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରୁନା । ଯାହା ସେହି କୁଆଁରୀ କଣବମାନେ ଭାଇଜ ପାଖରେ ରହି ଧରାଧରି କରୁଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଶୁଣିଗଣ ଏଥିରେ ଅଧିକ । ତା'ଙ୍କ ମାଆକୁ ଜନ୍ମକଲା ବେଳେ ପାଖରୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଭିତରୁ ଚଳିବେ ପଣି ଦେଖିଲା । ରେବ ଲଜନାମୂଳକା ହୋଇ ପତି ଜଳକଳ ହୋଇ ତା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ । ରେବର ଦୁଇଗୋଟ ମଝିରେ ଝିଅକୁ ଆଣିବି ତଳେ ମାଟି କାନ୍ଦୁଥାରେ ସାହୁବାଳୁ ହୋଇ ଉପରମୁହଁ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ତା ଭଉଣୀରୁ ଗୋଟାଏ ତାକୁ ପାଟିକରି ସେଘରୁ ତାକୁ ଖେଦିଦେଲା । ଶାଶୁ ମାସିକଟା, ପୁଲ ପତିସାଧିବା ପରେ ଛୁଆକୁ ସଫାକରି ବୋହୂକୋଳରେ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଝିଅମାନଙ୍କୁ କହିଦିଏ ଭଲରେ ଦୂରକରାବେଳେ । ସେଠାରେ ଶାଳମଠ ଗଣ୍ଡିଟିଏ ଆଣି ସନା ଏକୁଟିଆଁର ବନ୍ଦୋଷ କଲା । ସେ ମୋଟିଶୁଟ ସେମିତି ସେହି ଘର ମଝିରେ ପୋଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲା । କାରଣ ଶାଶୁ ଏକପାସ କି ଆରମ୍ଭରେ ଛୁଆ ବେଲକାବେଳେ କାମରେ ଆସିବ । କିଏ ବାରମ୍ଭାର ଘରଭିତରେ ଶୁଳକଷ୍ଟ ପୋଡ଼ିବ ! ବୋହୂର ପ୍ରଥମ ଗର୍ଭକୁ ଝିଅଟିଏ ହେଲା ବୋଲି ସନା ଓ ମାଗୁଣିର ମନ ଚିକେ ଉଠା । କାରଣ ଘରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଝିଅବ୍ୟାଧି ଏବେ ତେର ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଦେକାମ ପରେ ଶାଶୁ ପୁଅଟିଏ ଜନ୍ମ ଦେଲା । ମାଗୁଣି ସାଙ୍ଗକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଶେଷରେ ଭଲ ଭିକାରି ଭୂମିକା ହେବାକୁ ସନା ପ୍ରସନ୍ନହେଲା । ଏବେ ଘରେ ଶାଶୁର ଚଉଦ ଏବଂ ବୋହୂର ଦୁଇ, ଏମିତି ଶାଶୁ ବୋହୂର ମିଶି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରମଟି ଛୁଆ । ଶାଶୁର ବାସି ଚୁଟିପରି ତମ ଧୂଳୁଧୂଳୁ ଶୁଖିଲାଝରକୁ ସନା ବାହାଝୁଟି । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଛୁଆଟା ଭୋକ ସହିନପାରି ରତନଟି ନାକେଦମ କରିଦେଇଛି । ଭାଇଜ ରେବ ଛୁଆର ବିକଳ କାନ୍ଦ ସହିପାରୁନି । ଏବେ ଭିକାରି କାଲିଲେ ରେବ ତା'କୋଳକୁ ଚାଣିବନ ତା' ସ୍ତନବନ୍ଧୁକୁ ପାରିବେ ପୁରେଇବେଳେ ସିଏ ସମେସଙ୍ଗେ ଦୁଇ ହୋଇଯାଏ । ରେବ ସମ୍ପର୍କରେ ସନା ନାଁକୁ ଖାଲି ଭାଇଜ, କିନ୍ତୁ ମାଆ ପରି ଭିକାରିର ସୁହମୂତ ଠାକୁ ଆରମ୍ଭକରି

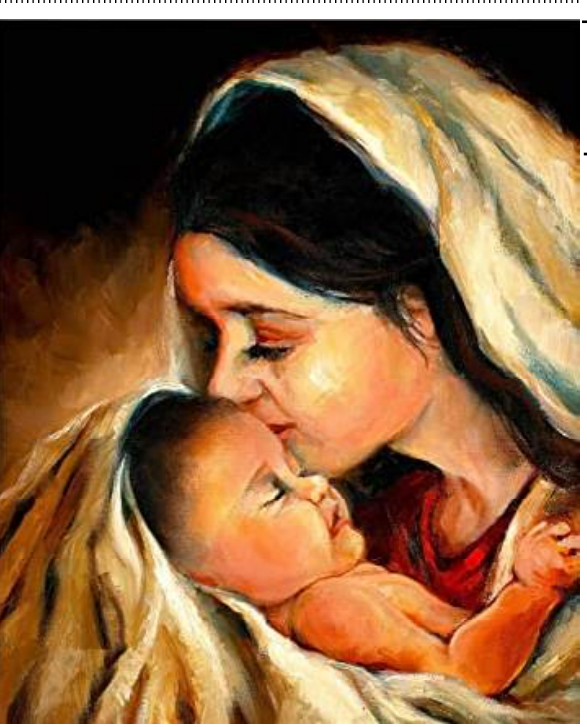
ଝାରଖୁଆ ଆଦି ସବୁକାମ କରୁଛି । ବଡ଼ ହେଲା ପରେ ଭିକାରି ସାଧିକୁ ବଡ଼ମା ଏବଂ ରେବକୁ ସାନମା ବୋଲି କାଳିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସାଧିପତନିଶା ଲୋକ ରେବକୁ ଭିକାରିର ଭାଇଜମା ବୋଲି କୁହାକୁହୁଁ ହୁଅନ୍ତି ।

ଭିକାରିକୁ ବାରବର୍ଷ ହେଲା ବେଳକୁ ଧରେଧରେ ବୁଝି ହେଲା । ଉଚି ମଧ୍ୟରେ ମାଗୁଣିର ଆଉ ଦୁଇଟି ଝିଅଛୁଆ ବି ଜନ୍ମ ହୋଇ ସାରିଥାନ୍ତି । ଭିକାରିର ଉପରେ ବାରୋଟି ଭଉଣୀ ଏବଂ ଭାଇଜଙ୍କର ଦୁଇଝିଅକୁ ମିଶେଇ ଚଉଦଭଣା । କାହାର ବାହାଘର ହୋଇନି । ଘରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଇଠକି ପେଟପୁରା ଖାଇବାକୁ ଦି ମିଳୁନି । ସନା ଓ ମାଗୁଣି ମୂଳପାଟି ଲାଗି ଯେତିକି ପାଆନ୍ତି ସେଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଖାଇବାପାଇଁ କୁଳାଧନ । ଭିକାରି ପାଦସା ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ଯାଇ ସବୁକାମ କରିଛି । ଭଲ ପଢ଼ୁଛି ବୋଲି ଦିନରେ ଫୁଲ ଯାଏ । ସାରାଗାଡ଼ି ରବି ଖବରକାଗଜ ଆଣି ମରଦାବେ ଅଠାଗାଣି ଅନିପ୍ରା ରହି ଠୁଳା ତିଆରିକରି ବିକିଛି । ପ୍ରଥମ ଦୁଇମା ଶ୍ରେଣୀଭାଙ୍ଗୁଳୁ ଲୁଗାଧନ କରି ଚଳା ରୋଜଗାର କରି ଭାଇଜଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଛି । ତତ ସ୍ତ୍ରୀବିଷୟରେ ଭିକାରି ଏମିତି କିଛି ଚଳା ଭାଇଜଙ୍କ ପାଖରେ ଫଟିଫଟି ଉପରଆକୁ ତିନି ଭଉଣୀଙ୍କ ବିଭାଘର କାମ ସାରିଲାଣି । ଦୁଇବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀପାଇଁ ଯୋଗାଡ଼ ହୋଇଯାଇଛି । ଭଉଣୀ ଓ ଝିଅଟିକୁ ମିଶେଇ ଆଉଟିଏ ଭଉଣୀ ଜଣ ଘରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଭିକାରିର ଦଶମ ସନି କେଲେଜ ପାଠପଢ଼ା ପୁରୁସର୍ଥ ସରିଲାଣି । ଘରପାଇଁ ଭିକାରି କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛି ତେଣୁ ତା ଭଗିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଭାଇଜ ତିନା କରିବେ । ବିନେ ରେବ ଭିକାରିକୁ ଗୋଟିଏ ଝିଅର ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଥିଲା ବୋଲି କହି ବିବାହ ବିଷୟରେ କଥା ଉଠାଏ । ଭିକାରି କୁହେ ମୁଁ ନିଜ ପସନ୍ଦରେ ଝିଅର କରିବି, ତୁମ ପସନ୍ଦରେ ନୁହେଁ । ରେବ କୁହେ ଠିକ୍ ଅଛି । ତୁମେ ଯାଇ ସେ ଝିଅକୁ ଦେଖୁ ଆସ । ଭିକାରି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ସେ ଝିଅସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରି ଭାଇଜକୁ ଝିଅଟି ଭଲ ବୋଲି କୁହେ । କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଭିକାରିକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ସେ ଝିଅ ଚାହୁଁନାହିଁ ବୋଲି ଝିଅଘରୁ ଖବର ଆସିଲା । ଭାଇଜକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା । ତା'ପରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ, ଏମିତି ପସନ୍ଦ ଗୋଟିଏ ଜାଗାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସବୁଥର ସେଇ ଏକା କଥା । ନିଜେ ଭିକାରି ଝିଅସହ ସାକ୍ଷାତ କରି ଫେରିଲାପରେ ଝିଅଘର ତରଫକୁ ବିବାହ ଭାଗି ଦେଖିଥିଲେ ।

ଏମିତି ସ୍ତ୍ରୀବିଷୟ ବିଚିତ୍ରଲା । ଏବେ ଭିକାରି ତେଣୁ କରୁଛି ଦୁଇଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କର ଏକାବେଳେ ବିବାହ କରିବାକୁ । ଏଥିରେ ସଫଳତା ଦି ମିଳୁଛି । ଏବେ ଏଇ ଗଡ଼ ଦୁଇବର୍ଷରେ ସ୍ତ୍ରୀବିଷୟର ସମାପି ଉଠିଲାଣି । ଆଉ ରହିଲେ ସାତଭଣା । ଭିକାରିକୁ ଭଲ ଚାଲିବି ଦି ମିଳିଗଲା । ଏବେ ଘର ଚଳିବାପାଇଁ କିଛି ଅଧୁରୁଣା ନାହିଁ । ଭିକାରିକୁ ଲାଗେ ସନା ଏବଂ ସାଧି ତାର ବାପା ମା ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଦୁହାଁରୀ ଓ ହୁଡ଼ାମା । ବଡ଼ଭାଇ ମାଗୁଣି ହେଉଛି ତାର ବାପା ଓ ଭାଇଜ ରେବ ତାର ମାଆ । ଦୁଇ ପରିଚୟ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ କିଏ ସରକୁ ଆସିଲେ ସେମାନେ ବି ସହିପରି ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ଏବେ ବି ଦରମା ପାଇଲା ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳକୁ ଆସି ପ୍ରଥମେ ଭିକାରି ଭାଇଜଙ୍କ ହାତରେ ସବୁ ଟଙ୍କା ଧରାଇଲା ପରେ ପୋଷାକ ବଦଳେ । ଭିକାରିର ହାତକୁ ଟଙ୍କା ନେଇ ରେବ ଗଣିଲାବେଳକୁ ଆଖି ଛଲକେ ହୋଇଗଲା । ବିନେ ନେହୁରା ହୋଇ କହିଲେ ସେମିତି କେଲେ । ଭାଇଜର ଏକି ଫୁେମିଶା ବରଦିଆ ଚାରିଦୁକୁ ବୁଝି ଶେଷରେ ନିଜେ ଭିକାରି ଗୋଟିଏ ଝିଅକୁ ଠିକ୍‌କରି ଭାଇଜକୁ ଜଣେଇଲା । ଭାଇଜ ଆସନ୍ତାଥିକୁ ଯୋଗାଡ଼କରି ଭିକାରିକୁ ହାତକୁ ଦୁଇହାତ କରିଦେଲା । ଭିକାରି ତା ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରିୟାକୁ ବାହାଘର ଆଗରୁ ତାଙ୍କ ଘରପରିବାର ଏବଂ ତାର ସବୁ ସ୍ଵରୁ ବାଧ୍ୟତା ବିଷୟରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ବୁଝେଇ ଦେଉଥାଏ । ଆସୁଆସୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା ଯତ୍ନ, ଉଦ୍‌କାମ ଏମିତି କଲା ସେ ସମସ୍ତେ ଯାଉଛୁ ଆସୁଛୁ ଖାଲି ପ୍ରିୟା ପ୍ରିୟା ହେଲେ । ପ୍ରିୟା ଗର୍ଭରେ ଘରର ଝିଅ, ବା ଛୋଛୁ । ବିବାହ ବୟସ ଅଳ୍ପ ଗତି ଯାଉଥାଏ । ବିଶ୍ଵାସ ଠାକୁ ଆଉ କେହି ପସନ୍ଦ କରିବେ ବୋଲି । ତଥାପି ସାହା ହାସିରେ ଯିଏ ସ୍ଵୟମ୍ଭବ ପକେଇଛି, ସିଏ ତା ପାଖକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବ । ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର, ଗୁଣ ଓ ଆଉଟି ସୁନ୍ଦର । ଘରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ତା ଉପରେ ବହୁତ ଖୁସି । ଶାଶୁ ଶୁଣୁର ସାଆ ଦେଖିବେ ସମସ୍ତେ ଗାଁଗଣାରେ ପଚୋଶାକ୍ ସାମୁରେ ତା'ର ଭୂଲିକୁଟି ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି । ଆମବୋହୂ ଗୋଟେ ହାର । ସକଳାହୁଁ ବଡ଼ିଦେବର ରାଣିଲେ ଆଳୁଟି ଶୁଣିବି ଖାଇବ, ତମାତୋ ଖଟା କଲେ ତ ଲିଭି କାପୁଡ଼ିଦେବ । ତା ହାତରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଆନ୍ତାଣା ଅଛନ୍ତି । ସିଏ ଆସିଲା ଦିନକୁ ଆମଘରେ କିଛି ଅଧୁରୁଣା ନାହିଁ । ବାପପର ସିନା ଗରିବ, କିନ୍ତୁ ଆମ ଘରପାଇଁ ସିଏ ସାକ୍ଷାତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ ।

ରେବ ବହୁତଥର ଭାବିଲାଣି ପ୍ରିୟାକୁ ପିଲାପିଲି କରିବା ବିଷୟରେ ପଚାରିବେ ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ପାରେନି । ଆଜିକାଲିକା ବୋହୂମାନେ କୁଆଡ଼େ କଲୁଟି ପିଲାକକୁଲେ ତାଙ୍କୁ ପିତର ଖରାପ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଦି ଚିନି ବର୍ଷ ଉଦ୍‌ଧାୟୀ ଗୋକୁପରି ବୁଲିଲା ପରେ ପେଟରେ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଛଅବର୍ଷ ପୁରି ସାତବର୍ଷ ଭୁଲିଲାଣି । ସନା ଓ ସାଧି ଆଉ ପ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଭଲ ପାଉ ନାହାନ୍ତି । ଗାଁରେ କିଏ ଯଦି କେବେ ବୋହୂ ବିଷୟରେ ପଚାରେ ସାଧି ମୁହଁ ମୋଟିଦେଇ କୁହେ, 'ଝିଅ ଗୁଣର, ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ହେଲେ କଣ ହେବ ବାଂଞ୍ଚଣା । ଆମ ଭାଗ୍ୟ ଖରାପ । ସକଳାହୁଁ କରୁଛି ଝିଅକୁ ନାହିଁ । ପାପ ହେଉଛି ଆମକୁ ଶେଷବେଳକୁ ସବୁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ । ରୋଜଗାରିଆ ପୁଅର ସ୍ତ୍ରୀ ଯେତେବେଳେ ତା'କୁ ଆମେ ଘରେ ଉଠୁଛୁ ତା'କୁ ବାଧ୍ୟ । ତା'ପୁଅ ଭୁଲିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଆମହାତରୁ ଠାକୁର ପାଣି କୁଅକୁ କି ନିଶ୍ଚଳ ଆମ ଆଉ କଣ କରିପାରିବୁ !' ରେବର ତିନା ବଡ଼ିଲାଣି । ଛୁଆ କାହିଁକି ହେଉନି । ପ୍ରିୟା କଣ ଏମିତି ଖୋଉଛି ଯେ ସାତବର୍ଷରେ ବି ଭିକାରିର ମନ କରୁନି ! ଆଉଟି କେତେ ବର୍ଷ ଏମିତି ଉପଭୋଗ କରି ଚାଲୁଥିବେ ! ଦୁଇଭଣାକେଳେ ଯାହା କହିବେ ଭିକାରି ଏ'କାନ୍ଦରେ ପୁରେଇ ସେ'କାନ୍ଦରେ ବାହାର କରେ । ଏ'ପ୍ରିୟାକୁ ବି ଛୁଆପିଲା ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ ମୁହଁଟି ହସାଦେଇ ଅନ୍ୟ କାମରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛି । ସେ ହୁଏଁକି ଭିତରେ କ'ଣ ଚାଲୁଛି, ରେବକୁ କିଛି ଜଣାପଡ଼ୁନି । ରେବ ଦିନେ ସାହସ ବାଣି ପ୍ରିୟାକୁ ପଚାରିଲା, 'ତୁ କ'ଣ ଗୋଟେ ବନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ? ତୋ'ର ମାସିକିଆ ଲୁଗା ଓ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପଢ଼ୁଛି, ଛୁଆପିଲା କାହିଁକି ହେଉନି ? ତୁ କାହିଁକି ବାଂଞ୍ଚୁଛୁ ଝିଅଟିକୁ ଅଣୁ ? ଏତେ ଝିଅକୁ ଦେଖିଲି, ତୋକାର କାହାକୁ ମନ ପାଇଲାନି । ସେମାନେ ସବୁ ବାହାସାହା ହୋଇ ବନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତା ମାଆ ହେଲେଲି, ଯା'କୁ କୋଉଠୁ ପାଇଲା କେଜାଣି ! ସାତବର୍ଷ ହେଲାଣି ଘରଦାସୁଆରି ହୋଇ ଗୋଟାଏବର୍ଷରେ ଶୋଉଛି ସେ ପିଲାଟିକା କିଛି ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ ।' ରେବ ପ୍ରିୟାକୁ ଏମିତି ନିଶ୍ଚର ଭାବରେ ଗାଳି କରୁକୁଳୁ ନିଜର ଉତ୍ସାର ଆସିଲା ।

ଘର ଅଳ୍ପ ବାକିକରି ବୁଝୁଛନ୍ତା ପକେଇଲା ବେଳକୁ ପ୍ରିୟା କହୁଛି, 'ନାନା ଦୁମର କ'ଣ ଦେହ ଖରାପ ?' ତୁରନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ଗଳାରେ ରେବ ପ୍ରିୟାକୁ କୋଷିଲା, 'ବ୍ୟଞ୍ଜ କି କାଣେ ପ୍ରସବ ଦେବନା । ପିଲାପିଲି ହେବାର ଥିଲେ ଏମିତି ବାନ୍ଧି ହୁଏ, ପୁଣ୍ୟ ବୁଲାଏ । କଲେ ସିନା କାଣକୁ । ତୋ ପରି ବ୍ୟଞ୍ଜକୁ କହିବା ଯାହା ମନସି ଆଗରେ ବାଣା ବଜେଇବା ସେଇଆ ।' କିନ୍ତୁ ଭିକାରି ଦେଖି ନୂଆକି ଦୁଇଟିକି ଦେଖି ଝିଅଟିକୁ ପିଆଇ ପିଆଇ ମୋ ମୋ ଝିଅର ଏ ଆଉ ବଜେଇଛି । ତା' ଭାଇଜ ଦୁହେଁ ମୁଁ ତା'ର ଭାଇଜ ମାଆ । ସମ୍ପଳ ଦେଖ ଗୋଟେ କାହାକୁ ଆଖି ଠାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଦଶମୀସରେ ହୁଅ । ତୋ'କଥା ବୁଝୁଛୁ, ମୁଁ ଅନ୍ୟଝିଅ ଯୋଗାଡ଼ କରୁଛି । ତୁ ଅଫଳକି ଲଟି, ଦେଖା ସୁନ୍ଦର ବଜଲା ଗାଈ । ବ୍ୟଞ୍ଜ ହେଲୁ ମାନେ ସରଦୁଶା ଖଡ଼ୁଖୁଣା ଖାଲି ଖାଲି ଖାଲି ଖାଲି, ମୁଁ କ'ଣ କରିବି !



ବାଷପଚରୁ ଭିକାରିର ଗାଣିକଣ ଶୁଣି ଉଭୟେ ତୁମ୍ଭ ହୋଇଗଲେ । ପ୍ରିୟାଆଖୁକୁ ଲୁହ ବନ୍ଦ ହେବାର ନାଁ ନେଇ ନଥାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଗୋଚରରେ ନିଜ ମୁହଁ ସଫାକରି ନିଜର ଶୋଇବା ଘରଭିତରୁ ଯାଇ ଭିତରରୁ ଲୁଣି ଗଣେଇଲା । ରେବ ଭାବିଲା ବୋଧହୁଏ ମୋ ନାଁରେ ମିଶ୍ରଣ କିଛି ଯୋଡ଼ି ସାମାଆଗରେ ଏବେ କହିବ । ଭାଇଜ ବିଧର କିତେ କି





